

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.]
 hed end at arbejde på grundlag af den gældende lovgivning. Forslagene kommer, som hr. Ivar Nørgaard jo ved, fra styrelserne. Han havde hæftet sig ved, at det fortrinsvis var inden for de konservative ministres område, der skete udvidelser. Dertil kan jeg altså — hvis det kan trøste ham — oplyse, at disse indstillinger undtagelsesfrit er udarbejdet af styrelserne, mens der var socialdemokratiske ministre. Så det tror jeg ikke han skal lægge noget særligt i.

I øvrigt er der som sagt tale om en opsamling fra en to-årig periode, og som også andre af ordførerne har nævnt, har lønningsrådet haft lejlighed til at tage stilling til det. Jeg ville mene, at man burde tænke sig om mere end én gang, hvis man over normeringsloven prøvede på at ændre ved afgørende principper, altså f. eks. i den retning, som hr. Ivar Nørgaard er inde på, i forhold til de gældende, thi derved kunne man risikere en yderligere udsættelse af selve tjenestemandreformen; alene af den grund tror jeg det har været rigtigt at følge de gældende principper, men selvfølgelig kan vi under udvalgsbehandlingen drøfte spørgsmålet om smidiggørelsen. Det er jo klart, at når en tjenestemand fremtidig rykker op, kan han ansættes inden for et større område, så dette i sig selv er altså ikke noget, der udelukker, at man senere kan arbejde frem mod at ansætte tjenestemænd inden for større områder.

Til hr. Morten Lange, som var inde på spørgsmålet om samarbejde inden for den offentlige administration, vil jeg gerne sige, at jeg i dag, efter at man på forhånd har orienteret sig hos organisationerne, har nedsat et udvalg med henblik på at undersøge og overveje en revision af samarbejdsudvalgenes virksomhed inden for statens administration. Jeg deler helt den opfattelse, at der på dette område er adskilligt at indhente. Man må ikke glemme, at der på tjenestemandsområdet sker uhyre meget i disse år ved omlægninger i administrationen, og det er rimeligt og rigtigt, at tjenestemændene får så meget at vide som overhovedet muligt om deres fremtidige vilkår under denne ændring.

De spørgsmål, som fru Hanne Reintoft stillede, hører vist til den slags enkeltheder, som rettelig bør drøftes i udvalget, og som

det ikke er tilladeligt at fremdrage under en førstebehandling i folketinget. Men lad mig dog bare sige om det, at så vidt jeg er orienteret, er den pukkel, man har haft inden for invalideforsikringsretten, efterhånden ved at blive reduceret, og gøre den tilføjelse, at vi naturligvis er villige til at fremkomme med alle fornødne oplysninger under sagens videre behandling og under andenbehandlingen.

Finansministeren (Poul Møller): Hr. Ivar Nørgaard gjorde nogle bemærkninger om de forslag, som lønningsministeren har fremsat vedrørende finansministeriets tjenestegrene.

Først om revisionsdepartementerne. Der vil jeg gerne sige til hr. Ivar Nørgaard, at hvis han ser normeringerne for og de besatte stillinger i revisionsdepartementerne igennem, vil han se, at revisionsdepartementerne ikke i dag har flere kvalificerede medarbejdere, end de havde for 20-30 år siden, da revisionsarbejdet var langt mere overkommeligt. De få stillinger, der nu er foreslået fra lønningsministeriet, er efter mit skøn helt nødvendige, og i øvrigt er det kun normeringer af i forvejen udfyldte stillinger, som nu skal ind på normeringsloven.

Hr. Ivar Nørgaard vil også vide, at folketingets statsrevisorer flere gange har understreget nødvendigheden af, at revisionsdepartementet får mere kvalificeret personale, hvis det skal magte den opgave at klare revisionen af det vældige statsregnskab, som jo er mange, mange gange større, end tilfældet var for 20-30 år siden.

Men det er især de bemærkninger, hr. Ivar Nørgaard gjorde om toldvæsenet, der kalder mig frem. Efter mit skøn har toldetatens virkelig vist viljen til rationalisering, og derfor skal det ikke kunne siges om denne etat, når den nu gennemfører en omfattende rationalisering, at der ikke foregår nogen rationalisering. Toldvæsenet har overtaget administrationen fra 1. juli i fjor af en stor ny afgiftsform, nemlig merværdiafgiften, der udvider antallet af de virksomheder, som skal være under toldvæsenets kontrol, med mere end 100.000. Dette er sket uden udvidelse af personalet, det er sket igennem den rationalisering, som blev aftalt af den tidligere finansminister og toldetatens personaleforening; en meget vidtgående rationalisering har her fundet sted. Fra at have